

LBRIS

We know
books

Ficleanu Paula

PROSTITUATĂ PENTRU 30 DE ZILE

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FICLEANU, PAULA

Prostituată pentru 30 de zile / Paula Ficleanu.

–Otopeni: Letras, 2024

ISBN 978-630-312-288-5

821.135.1

ISBN eBook ePUB 978-630-312-289-2

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului. Copyright 2024, Ficleanu Paula.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net,

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,

pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

Feminitatea în oglinda disperării.....	5
Cuvânt-înainte.....	9
Luni, 1 februarie.....	11
Marti, 2 februarie	18
Miercuri, 3 februarie	42
Joi, 4 februarie.....	46
Vineri, 5 februarie	57
Sâmbătă, 6 februarie	71
Duminică, 7 februarie	89
Luni, 8 februarie.....	96
Marti, 9 februarie	101
Miercuri, 10 februarie	104
Joi, 11 februarie.....	110
Vineri, 12 februarie	119
Sâmbătă, 13 februarie	127
Duminică, 14 februarie	130
Luni, 15 februarie.....	133
Marti, 16 februarie	139
Miercuri, 17 februarie	141
Joi, 18 februarie.....	147
Vineri, 19 februarie	153
Sâmbătă, 20 februarie	161
Duminică, 21 februarie	169

Luni, 22 februarie	177
Marti, 23 februarie	193
Miercuri, 24 februarie	207
Joi, 25 februarie	216
Vineri, 26 februarie	230
Sambata, 27 februarie	237
Duminica, 28 februarie	246
Luni, 29 februarie	253
Marti, 1 martie	265

Feminitatea în oglinda disperării

—Elena Netcu

Editura Letras, Otopeni, București, a editat anul acesta, 2024, o carte cu titlul **Prostituată pentru 30 de zile**, sub semnătura scriitoarei **Paula Ficleanu**.

Evident, mulți cititori vor fi tentați măcar să o răsfoiască și s-o așeze pe raft, trăgând cu ochiul să nu-i fi văzut cineva, alții, dimpotrivă, se vor repezi s-o cumpere, dar cei mai mulți, probabil, vor eluda abordarea acestui subiect, din prea multă morală creștină.

În ceea ce ne privește, semnalăm apariția acestei cărți ca reflectare a unor stări de lucruri cu repercutări, cu implicații psihologice și nu numai. Cu atât mai mult va atrage atenția, întrucât fenomenul acesta s-a perpetuat de-a lungul vremii, ca fiind „cea mai veche meserie”, dar și cea mai blamată.

Nu e o noutate că trăim într-o lume în care se face confuzie între valoare și nonvaloare, într-o lume în care puterea banului degradează suflete vulnerabile, fără repere morale.

Cartea **Prostituție pentru 30 de zile** nu e un roman propriu-zis, ci, mai degrabă, un studiu de caz, având ca suport două personaje, cu povești asemănătoare, dar o intrigă care se dezvoltă în circumstanțe diferite. În derularea celor două povești există aceeași motivație psihologică: **lipsa de iubire și abandonul afectiv**. Ana este abuzată sexual de tatăl său de la 7 ani, are o mamă alcoolică, iar Luna este aspru muștrată de tatăl său, punându-i în umbră calitățile, o respinge, comparând-o mereu cu sora ei, Ema, mândria familiei.

Pornind de la această aserțiune, Luna cade pradă mirajului îmbogățirii peste noapte, prestând clandestin servicii amoroase contra unor sume de bani care i-ar înlesni o viață de lux. Miza lor cea mai mare este tinerețea cu frumusețea, două atribute înșelătoare, care conduc la decăderea morală, la umilințe, suferințe fizice insuportabile, intrând într-un vârtej amețitor cu final dramatic.

Astfel, Luna, absolventă de liceu, fiică de intelectuali, este atrasă de o altă tânără, Ana, experimentată în servicii sexuale. Luna se lasă ademenită de Ana, devenindu-i un fel de mentor. O convinge să-și deschidă un site, să accepte să se culce cu bărbații care o solicită, oferindu-i sume substanțiale, singura șansă de a deveni milionară.

Luna intră într-un hățiș insuportabil, îndură, de la o zi la alta, umilințe, insulte, compromisuri, teamă, devalorizându-se treptat. Și Luna, și Ana își expun feminitatea la vânzare, cu iluzia că-și vor permite, în final, o viață de lux. După prima experiență traumatizantă, Luna se gândește să renunțe. dar nu are puterea: „După primul client, nu mai e cale de întoarcere”. Astfel, se lasă împinsă de la o zi la alta într-o rețea de proxeneți, descoperă bărbați cu diverse boli nevindecabile, precum sindromul erecției persistente, disfuncție erectilă, alte devieri sexuale, începând de la masturbare, dominare, fetiș, și alte combinații între parteneri, la limita suportabilității, agresiuni sexuale, storcând-o de puteri, întinându-i feminitatea. Încercarea de a ieși din acest cerc vicios devine aproape imposibilă, punându-și în pericol însăși viața.

Paula Ficleanu oferă o rețetă a prevenției, a destrămării iluziilor, căci „prostituția te poate dezumaniza”. De altfel, Luna ajunge la amara concluzie că „toți bărbații vin, te folosesc și apoi se comportă ca și cum nu te-ar fi cunoscut vreodată”

Autoarea Paula Ficleanu oferă tinerilor un ghid de modelare a personalității prin prevenție, prin construirea unui sistem de valori intrinseci, prin șlefuirea sufletului precum diamantul, în lumină, iubire și cunoaștere.

În opinia noastră, titlul cărții este o capcană, întrucât toată demonstrația pe care o face scriitoarea Paula Ficleanu are un scop bine definit, acela de discernere a binelui de rău, de selecție a prietenilor, a oamenilor valoroși ca modele de viață. Personajul Luna mărturisește cu amărăciune: *trăirile m-au ajutat să mă maturizez... văzusem răul din om*. Luna ne transmite parcă un mesaj în subsidiar: dincolo de aparențe, de experiențele dureroase pe care le-a trăit, ea pare să ne sugereze că „din smârc se nasc în lumină nuferii, în toată puritatea și splendoarea lor”. Există un singur adevăr dureros: prostituția mutilează suflete, lasă urme adânci, uneori răni nevindecabile, întinează viața, are efecte secundare, asemenea unei boli cronice.

Cu siguranță, cartea scriitoarei Paula Ficleanu își va găsi publicul-țintă, părinți, adolescenți, femei aflate la ananghie, fiecare netezindu-și destinul pe luminate cărări.

Luni, 1 februarie

Oricare fată își dorește să devină prințesă sau regină într-o bună zi. Oricare fată visează la prințul din povești, acela care să vină și să spună că s-a îndrăgostit nebunește de bunătatea fetei, că o va lua de soție, după care vor trăi fericiți până la adânci bătrâneți. Oricare fată, în afară de mine. Eu visez la altceva. La viața aceea la care multe nici nu îndrăznesc să viseze. Din păcate, regatul nu este pentru toată lumea și nu toată lumea este făcută pentru regat.

Numele meu este Luna. Am 18 ani și la vârsta mea pot spune că muncesc foarte, foarte mult.

Au! Telefonul sună.

—Bună! răspund eu încântată.

—Bună, frumoaso! Te sun în legătură cu anunțul tău publicat pe site-ul www.suntplacereavietiiitale.ro.

—Da! Spune, te rog! Mă bucur că m-ai ales pe mine și ai decis să mă suni. Ce fantezii ai? Te-aș putea face stăpânul Universului, preț de o oră.

Îl mințeam, deoarece încă nu știam cum e să te culci cu un bărbat strict pentru bani. Până acum totul fusese din atracție.

—Mda! Așa sper. Am văzut că prețul pentru o finalizare este de două sute de euro. Negociem ceva? Ce știi să faci de banii aceștia? Anal faci?

—Din păcate, nu fac. În schimb, știu să te zăpăcesc cu niște mișcări. Vei rămâne impresionat!

—Hai să vedem! răspunde el sec. Faci și deplasări?

—Desigur. Îmi dai adresa și vin oriunde dorești.

—Strada Fazanului, numărul 1025. Să vii sexi și udă. Da? Nu suport graba, ca să știi de la bun început!

—OK! Ajung în treizeci de minute.

—Asta urma să fie primul meu client. Ana (prietena mea cea mai bună) m-a convins să îmi postez anunțul zicând:

—Hai fată, nu fii proastă! Tac-tu va înnebuni când va afla! Și așa nu dai doi bani pe tine, ca persoană, sau să aprecieze în vreun fel vreoa idee de-ale tale. Îi arăți tu lui! O să vină ziua aia în care tu vei avea un sac de bani, în timp ce el va lucra de zor la un rahat de notariat. O să îi răzi în față și lui, și soră-tii! Amândoi nu fac nici doi bani. Noroc cu mă-ta, că ea e femeie în firea ei. Altele pot și tu nu poți? Stai să te rogi de tac-tu să îți arunce câte doi lei, ca la mucea, să îți plătești chiria, în timp ce eu am ceas de 20.000 de euro la mână?

—Ana, eu totuși cred că este cam riscant. Găsești pe câte unul nebun de îți ia capul. Bărbații care se duc la curve sunt imprezvizibili.

—Oricum întâlnești numai proști. De ce să nu profităm? Înainte să mă apuc de prostituție cu „acte în regulă”, alegeam numai bărbați frumoși, care mă foloseau pentru fel de fel de fantezii. De ce gratis? Lor li se cuvine totul și nouă nimic? Ei să se culce cu noi și după spun „am băgat vaporeșul în portul ei”. Deci, în condițiile astea, oricum nu mai contează. De ce să nu câștigăm și noi ceva? Două sute de euro per partidă de sex!

—Nu e cam mult? Am întrebat-o eu.

—Nu! Că le faci tot ce-și doresc. Oricum, dacă nu vrei, o să te oblighe ei ulterior. De ce să nu câștigăm și noi ceva?

—Fir-ai tu să fii, Ano! Mă convingi să fac sex pe bani.

—Luna, cumva haine tot ne trebuie, bani desigur că ne trebuie, țigări, băutură, cluburi, barosăneală la cel mai înalt nivel. Și, sinceră să fii, este minunat să fii tânără și independentă. Îți regulezi și le iei banii! Să nu mai adaugă că, na... tu, ca femeie,

mai vrei una, alta. Vrei să pleci și tu peste tot, vrei să faci cumpărături din magazine scumpe, vrei să mănânci în oraș. Totul va fi posibil din banii tăi și din munca ta!

—Ana, zici să mă apuc de prostituție?

—Da! Nu ai nimic de pierdut, doar de câștigat!

Și, uite așa, m-am entuziasmat și am crezut în vorbele ei.

—Atunci, la mai bine, Anușco!

Și ne-am apucat noi de două sticle de vin, ca să sărbătorim precum fetele, că începeam serviciul.

Și am plecat cu taxiul spre primul meu client. Visam la vorbele Anei, că doar ea mă determinase să mă apuc. Super entuziasmată, epilată, parfumată. Salariu cinstit. Băga lemnul în sobă și mă plătea ca pe tot omul. Toți începem de undeva ca să ne putem dezvolta, doar că fiecare se dezvoltă în ritmul lui.

Aveam colegi care aleseseră drumul facultății, cum ar fi cea de-a doua prietenă a mea, Anca, ea era o fată super deșteaptă, alți colegi au plecat în străinătate să muncească în construcții sau să culeagă căpșuni și portocale, altele erau femei de serviciu pentru doamnele înstărite. Eu alesesem prostituția. Ana avea deja experiență în câmpul muncii de ceva ani. Mai erau și colegii visători care își imaginau o viață mai bună.

Ana a mea era escortă. Nu orice escortă, una de lux, pe care o foloseau diverși șefi sau diverși oameni sus-puși.

Când te duci la primul client te duci ca la nuntă, trebuie să te pregătești într-un mare fel, că doar ești la început de drum. Îți faci unghiile, te machiezi cu ce ai de calitate prin trusă și te îmbraci cu cea mai frumoasă rochiță, care să îți pună în evidență formele.

De la primul client pornește totul. Dacă în ochii lui citești plăcere și încântarea aceea pe care o are un bărbat, care te-ar mânca din priviri și care te face să te simți ca o femeie puternică,

înseamnă că ești pe drumul cel bun și ți-ai găsit meseria, dar, dacă în loc de plăcere în ochii lui vezi dezamăgire sau dezgust, plecarea în acest domeniu al prostituției este făcută din start cu piciorul greșit.

Am sunat la taxi.

—Alo! Bună ziua! Aș dori și eu să ajung pe strada Fazanului, numărul 1025 – i-am spus eu taximetristului.

—Desigur! De unde vin să vă iau?

—De pe strada Turnul Nou, numărul 7777.

—Ajung în cinci minute, doamnă.

Și am închis apelul cu taximetristul. Aveam emoții foarte mari. Oare ce reacție o să am când o să-mi întâlnesc clientul? Mă simțeam ca atunci când te duci să susții un interviu pentru angajare, dar nu ești pregătită pentru el. Oare o să mă întrebe lucruri simple? Oare va fi atât de complicat încât voi pica interviul din prima? Oare concurența e mare? Cam astea erau întrebările care nu-mi dădeau pace.

Printr-un amalgam de emoții, aud sunetul telefonului care era atât de tare, încât mă speriasse. Am tresărit rapid. Niciodată nu realizasem, până în momentul acela, ce ton oribil puteam să am la telefon. Era taximetristul, care mă anunțase că este jos și că mă așteaptă.

Am coborât scările, deoarece apartamentul meu este situat la etajul cinci, și am ajuns în fața taxiului. Mă măcinau mai multe emoții, mai mult sau mai puțin pozitive. De îndată ce urcam în taxi, nu mai era cale de întoarcere. Puteam să mă întorc învingătoare, cu bani în buzunar, sau puteam să o mierlesc, deoarece nu știam pe cine sau ce voi găsi pe strada Fazanului, numărul 1025.

Ajung la adresă, mă dau jos din taxi și îl sun pe client.

—Bună! Am ajuns la adresă.

—Bună! OK! Cobor imediat.

Au urmat trei minute de coșmar. O parte din mine voia să fugă cât o țineau picioarele, dar cealaltă parte spunea „hai, fată, nu fi proastă! Ana nu e cu nimic mai bună decât tine. Nici Ana și nici oricare alta care practică meseria asta”. Așa că subconștientul meu a fost mai puternic decât emoțiile mele și m-a convins să îi dau o șansă acestei activități.

Deodată, am simțit o palmă grea peste umăr și m-am întors speriată. Apoi l-am zărit pe primul meu client. Am simțit într-o clipă cum mi se zbârlește tot părul pe întreg corpul și aveam o senzație foarte neplăcută. Cumva el mă ducea cu gândul la ceva scârbos. Probabil, dacă nu mă plătea, nu m-aș fi culcat în veci cu asemenea specimen.

—Bună, dragă! Sunt Marco. Ești pregătită de un futai pe cinste?

Nu. Nu eram. Eram terifiată de ce urma să se întâmple. El, ca persoană, mă șoca. Era un tip care avea în jur de 55 de ani, cărunt și grăsuț nișel. Purta un trening care nu îl scotea în evidență tocmai plăcut. Mesteca gumă de zor și avea niște șlapi maron în picioare. Genul de client pe care îți doreai în mod evident să nu-l întâlnești. Mai presus decât orice, pe mine mă interesa cașcavalul lui din buzunar. Dacă își permitea să-mi ofere cei 200 de euro, căci acesta era tariful meu, nimic altceva nu mai conta.

De ce să te culci pe bani mai puțini?! Nu aveam de ce. Prețul determina calitatea ta, ca prostituată. Cu cât erai mai ieftină, cu atât erai căutată numai de pleava societății.

—Hai, dragă, lasă atâta gândit și analizat! Ai venit să-mi iei banii sau să-mi pierd timpul aiurea?

—Vreau să pleci de aici mulțumit.

—Ah!

—Mă bucur sincer să te văd — i-am spus eu, deși nu mă bucuram absolut deloc.

În capul meu se dădea o mare bătălie. O parte îmi spunea să fug cât mai departe de el, pe când cealaltă parte îmi spunea să rămân, pentru a-mi descoperi potențialul.

M-a tras de braț și mi-a recomandat să intru în curtea care, cel mai probabil, îi aparținea. Acesta avea o casă cu niște lei la intrare.

—Începem cu un masaj de relaxare? îl întreb eu inocentă.

—Lasă masajul de relaxare. Dacă voiam să fiu masat îmi luam maseur!

Apoi s-a dezbrăcat, după care m-a dezbrăcat și pe mine, moment în care i-am văzut entuziasmul. I se citea în ochi că se excita numai privind-mi corpul armonios.

Se uita la mine și își linge buzele.

—Ah! Am făcut o alegere bună de data asta, fetițo! Ești bună rău de tot! Apleacă-te acum!

M-am aplecat și am simțit cum intra în corpul meu. Intra și ieșea ca un nebun. Era foarte excitat. După câteva minute, a ejaculat.

Așa am avut primul meu client. Pentru mine nu mai conta cum arăta, nu mai conta nici că avea un comportament nepotrivit față de mine, eu făceam abstracție de aceste lucruri și eram fericită, deoarece mă convinsesem de un lucru — aveam potențial. Dacă el, cu figurile lui, terminase în trei minute, asta însemna că urma să fac avere de pe urma lor. Am închis ochii și l-am lăsat să se bucure din nou de corpul meu. După încă o oră, în care făcusem sex și nu se mai sătura de corpul meu, acesta mi-a spus:

—Dragă, dacă ești de acord, îți dau 1.000 de euro pentru toată noaptea. Mă simt bine în prezența ta și mă exciți încontinuu.

Tu nu mă grăbești, ca alte doamne care m-au mai vizitat. Te-am văzut. Tu nu mă privești cu dezgust. Mi-ar plăcea să petrecem toată noaptea împreună.

—Desigur, îmi place cum sună asta. O să te răsfaț întreaga noapte. Sunt de acord pe deplin cu această propunere.

Mă nelinișteea decizia pe care tocmai o luasem, dar era primul meu client și efectiv nu putusem să-l refuz. Nu voiam să-mi încep munca cu piciorul stâng. 1.000 de euro erau bani, până la urmă. Mă și gândeam cum aveam să-i povestesc eu Anei despre clientul ăsta, dar eram și mai curioasă de ceea ce avea ea să-mi spună.

A sunat telefonul la ora 06:00. Eram foarte obosită, deoarece nu reușisem să dorm. Primul client își cam făcuse de cap cu mine toată noaptea. Eram epuizată, că doar e vorba aceea, „curva e curvă, dar mai uită-te și în ochii ei”. Încercasem pe la 03:00 să îi spun clientului, după ce băusem câteva pahare cot la cot cu el, că era, de fapt, primul meu client și, cu cine mai fusesem până la el, fusesem strict din iubire, fără niciun interes material.

—Hai, dragă, lasă-mă cu vrăjeala asta! Sunt sătul de voi când vă aud așa. Primul client, primul amant, deja știu că nici tu n-o faci pentru bani, că mă placi cu adevărat. Sunt sătul de vrăjelile astea cordite!

Pentru mine era clar. De acum înainte ăsta urma să fie drumul meu. În acest mod se câștiga cel mai bine. Eram ca o mică afaceristă care nu plătea impozit la stat. De acum încolo nimeni nu avea să mă creadă și, orice le-aș fi spus eu clienților, ei mereu ar fi spus că sunt doar o mincinoasă. Cu siguranță să te culci cu bărbații pentru bani nu era cea mai demnă sau cea mai frumoasă meserie din lume, dar măcar era cea mai veche. Eram eu împreună cu corpul meu. Ofeream plăcere și eram recompensată cu bani. Unde altundeva aș fi putut câștiga eu 1.000 de euro după o noapte de muncă? Nicăieri, având în vedere pregătirea și vârsta mea. Să mă prostituez fusese fix decizia mea, chiar dacă Ana avusese și ea un rol decisiv, așa considerasem eu, că aș putea să o practic fără probleme. Nici nu concepeam din acest punct să mă mai întorc din drum și, după primul client, aveam deja o încredere mult mai mare în corpul meu. În mod cert, corpul meu mă plasa cu mult în fața altor colege.

„Am 1,65 metri înălțime, părul brunet și foarte lung, atât fundul, cât și sânii sunt fix atât cât ai nevoie, ambele părți ale

corpului fiind foarte bine proporționate. Mă descriu ca o persoană jucăușă și calmă și pot asculta cu ușurință, ore în șir, orice client, indiferent de ceea ce ar avea să-mi transmită. Nu te grăbesc și în brațele mele vei petrece momente de neuitat.”

Așa eram descrisă în anunțul meu de pe www.suntplacereavietiiitale.ro.

Nu mințeam cu nimic în descriere. Ana îmi recomandase să mă descriu în câteva rânduri, ca să văd și eu cum merg lucrurile, o descriere simplută, așa, ca pentru prima zi de muncă.

M-am ridicat din pat, m-am dus la baie să-mi fac un duș, m-am relaxat puțin în cadă, după care m-am îmbrăcat. Clientul s-a apropiat de mine, mi-a dat banii, după care mi-a transmis că sexul a fost bun.

—Dacă ai noroc, poate te mai chem pe la mine.

Pe mine mă amuza teribil, așa că am râs. Era de așteptat că se simțise bine, deoarece eu chiar îmi dădusem tot interesul ca lucrurile să meargă bine. Eram convinsă că el se simțise foarte bine, doar că nu-mi spunea asta cu subiect și predicat, lăsând loc de mister. M-am încălțat, am băgat bănuții în buzunar, după care am vrut să ies din casă.

—Îți chem un taxi? zice el.

—Nu, mersi! Am un băiat pe care îl tot chem atunci când merg cu taxiul. În tot cazul, prefer să fac o plimbare, deocamdată. Mersi, oricum! Îmi rămâi toată viața întipărit în memorie ca fiind primul client.

—Aoleu! Curva, tot curvă, mincinoasă, mincinoasă! Crezi că sunt papucarii tăi, să pun botul la vrăjeală? Te duci cu altul, fă?

M-am speriat foarte tare, deoarece a început să țipe la mine.

—Te rog să te calmezi. Este problema mea ce fac. Tu nu ai niciun drept să-mi ții socoteală pentru absolut nicio acțiune întreprinsă de mine!

—Hai, fă pași! Vezi că ne mai vedem noi. Ai grijă cu cine te mai încurci, ca să nu ne supărăm.

Ce spaimă putusem să trag! Oarecum nu luasem în calcul faptul că inclusiv viața mea era pusă în pericol. Adică te duceai la un client și nu mai știai dacă te mai întorci la fel. Mă cuprinsese o teamă de seara trecută, de când plecasem de acasă, că pot da peste nebuni, dar ăsta părea chiar agresiv.

Nu eram străină de situații tensionate cu bărbații, deoarece majoritatea relațiilor mele se finalizaseră cu mai multe certuri. Ba fusesem înșelată, ba fusesem mințită sau fusesem jignită pe te miri ce motive.

Am plecat din casa domnului care îmi fusese client cu bănuțul în buzunar. Erau câștigați prin munca mea. Am pus mâna pe telefon și am sunat-o pe Ana.

—Alo, Ana, ce faci? Tocmai am finalizat o activitate cu un tip.

—Ce fel de tip?

—Unul așa, nici prea prea, nici foarte foarte. Nu prea mi-a plăcut de el, să-ți spun drept.

—Nu te-a făcut să te simți bine?

—Nu prea m-am simțit, ca să fiu complet sinceră, i-am spus eu Anei, ușor dezamăgită.

Ana a început să râdă. Parcă se bucura că nu era tocmai așa cum îmi dorisem eu.

—Luna, hai, că tot e bine! Cât ți-a dat?

—Pentru toată noaptea, 1.200 de euro.

—Wow! Păi ți-a dat ceva.

Și simțeam cum tot amuzamentul ei se transformase într-o ușoară invidie.

—Ai făcut tot tacâmul?

—Da! i-am răspuns eu ferm.

—Luna, mă bucur sincer că ești bine.

—A fost nițel violent verbal clientul, când trebuia să plec. S-a enervat dintr-o prostie. Am crezut că mă va lovi.

—Bine că nu ai pățit ceva. Cel mai nasol, atunci când nu ai un pește, este că trebuie să te protejezi singură. Faza este că măcar îți păstrezi toți banii.

—Stai liniștită, că n-am pățit nimic. Faza este că la primul număr a terminat destul de repede și mi-a făcut o propunere, și anume să ne petrecem toată noaptea împreună. A fost așa un tip nebunatic inițial, după care a devenit cam brutal, dar nu cât să-mi displacă. El, ca să-i fac o caracterizare clară, nu era genul meu nici din punct de vedere fizic, nici din punctul de vedere al caracterului. Mi-a spus că poate ne mai vedem, dar nu cred că mi-aș mai dori asta. Am plecat de la el cu toți bănuții ăștia, pe care abia aștept să-i cheltui.

—Wow! Eu muncesc și câteva zile pentru banii ăștia. Prima oară a fost cu noroc – mi-a spus Ana, vizibil neîncrezătoare în ceea ce tocmai îi povestisem eu. Ieșim la cafea să mai conversăm? Aș vrea să ne vedem la cafeneaua Bricheta Mov, ca să îți povestesc și eu cum mi-a mai mers în ultima perioadă cu nebunaticii ăștia de clienți.

—Ne vedem, desigur! Ana, spre deosebire de mine, tu ai deja niște clienți ai tăi. Nu dai de tipi noi la tot pasul. Tu deja le-ai cam învățat dorințele la ăștia ai tăi.

—Stai liniștită, Luna. Când eram la început, schimbam și câte șapte pe zi. Situația mea a fost diferită de cea în care te afli tu acum. Concret, tu de ce vrei să te culci cu ăștia? Spune-mi sincer!

—Să-i fac lui tata în ciudă și să-i demonstrez că îmi merge mai bine departe de el. Nici el și nici sora mea nu au avut vreodată încredere în mine. Le arăt eu ce pot să fac!

Zis și făcut. Am mers cam cinci sute de metri până la cafeneaua despre care îmi vorbise Ana și mi-am comandat o cafea. Între timp, după vreo treizeci de minute, și-a făcut apariția și Ana. Era o femeie absolut încântătoare și superbă. Avea niște forme perfecte, era înaltă și, pe parcursul timpului, își făcuse un stil propriu, care o făcea să aibă un anumit rafinament. Se făcea remarcată oriunde ar fi intrat și telefonul pe care ea îl folosea pentru anunțuri suna încontinuu. Spre deosebire de mine, ea îi alegea numai pe cei care îi stârneau interesul și atracția.

—Bună, Luna!

—Te pup, Ana! Ce mă bucur să te văd. În sfârșit o persoană în preajma căreia mă simt și eu în largul meu. Am spart gheața, Ana! Am spart gheața! De aici nu mai este cale de întors. Sunt așa fericită că am avut primul client! Avem aceeași meserie.

—Luna, zici că eu aș avea o meserie de care să fiu mândră și tu tocmai m-ai urmat. Nu e nimic lăudabil în asta, crede-mă!

—Nu știu ce să zic. Am câștigat primii mei bănuți și sunt foarte fericită. Dacă o țin tot așa, până la sfârșitul anului dau și de permis și îmi iau și mașină.

—Hei! Liniștește-te! Nu îți mai pune atâta bază în asta. Eu am fost agresată și abuzată de foarte multe ori, până să mă învârt în cercul ăsta de clienți. Nu e așa ușor precum crezi tu. Este o meserie foarte periculoasă. Tu singură te-ai băgat în asta, nu ți-am recomandat eu niciodată!

—Mda! D-aia veneai să-mi arăți sutele de milioane câștigate.

—Pana mea, Luna! Atâta fac, atâta câștig! Eu le-o sug bărbaților însurați, după care îi văd pe stradă cu soțiile lor pe care ai jura că le iubesc la nebunie. Și mă simt ca un nimic. Crede-mă!

—Nu mi-ai zis asta până acum, Ana! De ce faci d-astea cu mine acum? Parcă ziceai că ți-ai strâns peste 50.000 de euro, bani pe care îi vei folosi să-ți iei casă.

—Păi da, câștig mult, dar mă și chinui. Ascultă, trebuie să îți seama de un aspect, ca de ochii din cap. Totul se face protejat! Ai înțeles? Ei te vor suna și îți vor spune că vei primi mulți bani dacă o faci neprotejat. Asta e o mare greșală. Ei deja se știu bolnavi și nu au nimic de pierdut. Dar tu ai putea avea foarte multe de pierdut. Îți vor spune că dublează sau triplează suma, să nu te lași impresionată de bani. În fața sănătății banii nu primează. Le răspunzi scurt „categoric nu sunt de acord cu propunerea ta”.

—Ana, nu prea mi-a plăcut de ăsta aseară, mă atinge și îmi trezea niște simțuri neplăcute. Ca primă impresie sexuală, era cam libidinos. Ulterior, pe parcursul actelor sexuale, m-am mai destins și vedeam că mă plăcea și mă sorbea din priviri, și ăsta a fost un factor care m-a ajutat foarte mult, altfel nu aș fi putut rezista întreaga noapte și aș fi fugit de acolo, cumva.

—Eu deja sunt la acel nivel în care îmi selectez clienții. Te plac, ți-o trag. Nu te plac, valea de aici. Nu-mi place cineva, plec în secunda doi. Și tot ce fac este și în funcție de igiena lui corporală. Dacă nu este conform cu ceea ce îmi doresc, nu-l primesc și îl rog respectuos să caute pe altcineva.

—Păi bun, Ana, dar tu, spre deosebire de mine, ai căpătat deja ceva experiență. De-asta spui toate lucrurile astea. Tu îi privești altfel, poate total detașată. Când te culci cu ei, simți ceva?